कदाचिदिति रम्धेऽसौ नगरोपवने तया। विक्रीडिति समं तन्द्या कदाचिदुपपर्वते ॥ १८ ॥ कदाचित् पुलिने नद्या इंससारसभोभिते। कदाचिद्गवनस्थान्ते प्रासादे चातिशोभने ॥ १८ ॥ विचारदेशेष्वन्येषु रमगीयेष्वदर्निशं। स रेमे सिंहतस्तन्त्रा सा च तेन महाताना ॥ २०॥ भच्यानु लेपनं वस्तं स्त्रक्पानादिकमुत्तमं। उपजद्भायोस्तव मुनिगन्धर्विकद्याः॥ २१॥ तया च रमतत्तस्य भाविन्या सइ दुर्लभे। गन्धर्वातोके वीरस्य पुचं सा सुषुवे शुभा ॥ २२ ॥ तिसान् जाते महावीयीं गन्धर्वाणां महोत्सवः। बभूव मनुजयात्रे तेन कार्यमवेश्वतां ॥ २३ ॥ जगुः केचित्तयैवान्ये सदङ्गपटहानकान्। अवादयन्त चैवान्ये बेगाुबीगादिकांस्त्रया ॥ २४ ॥ नवतुस तथा तन बहवीऽपारसां गणाः। पुष्परिष्मुची मेघा जगर्ज्युर्सदुनिखनाः॥ २५॥ तथा कोलाइले तस्मिन् वर्त्तमानेऽथ तुम्बुकः। तुनयेन सृतो जातजातकर्माकरोन्मुनिः ॥ २६ ॥ देवाः समाययुः सर्वे तथा देवर्षयोऽमलाः। पातालात्पवनेन्द्राय ग्रेषवासुकितश्वकाः ॥ २७ ॥ तथा देवासुराणाच्च ये प्रधाना दिजोत्तम । 🔧 यक्षाणां गुच्चकाना च वायवस्व तथास्त्रिताः ॥ २८ ॥